

Les Paraules recollides per Lluc en el seu Evangeli desborden de la **tendresa** de Jesús pels seus amics. No obstant això, sonen com molt contemporànies si les escoltem avui en les nostres comunitats.

“No tingueu por, petit ramat...” Jesús mira amb una immensa benvolença tots els que l’han seguit. **Són pocs, i la llur vocació és de ser pocs.** No cal somniar de grandeses. Així els veu Jesús, com una mica de llevat amagat en la massa, com un raig dèbil de llum en la foscor, un pessic de sal que dona sabor a la vida.

Després de segles “d’imperialisme cristià”, com deixebles de Jesús, ens cal aprendre a viure en **minoría**. Lamentar-se sobre una Església prepotent i buscant un poder mundà per dominar la societat no és exactament allò que ens demana Jesús. **Mai per mai l’Evangeli no s’imposarà per la força. Es revela a través de aquells qui viuen com Jesús i fan que la vida sigui més humana per a tots.**

“No tingueu por...” Jesús no parará mai de repetir-ho. No ens vol veure paralyzats per la por o anorreats pel desànim. **No hem de preocupar-nos.** També nosaltres som pocs, **però hem de quedar units, empalmats a Jesús. Sempre.** Ell és el Pastor que no para de guiar i protegir-nos. Ell ens pot ajudar a viure en pau.

“el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne...” No esteu sols. No som **MAI** sols. Déu **ÉS** el nostre Pare. Ens ha confiat el seu Projecte, és un regal immens que ens ha fet. Amb ell, ho podem aconseguir. **La nostra única tasca és actuar perquè aquest món sigui més human i anunciar l’esperança que ens fa viure.**

“ Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui ho necessiten...”

Som un petit ramat, és veritat. Però vigilem en no esdevenir en absolut una secta encongida en els seus propis interessos.

No hem de girar les espatlles als qui pateixen, als que el món estigmatitza o rebutja, sinó a mostrar-nos **propers, amadors i solidaris.** les portes de les nostres comunitat han de ser sempre obertes.

Fer almoïna, primer és — literalment en grec — fer prova de misericòrdia.

És negar-se a fer costat a aquells qui — per no ser condemnats — condemnem i deshumanitzen l'altre perquè és diferent i no serveix de res sinó de víctima expiatòria. És mirar aquest altre amb la misericòrdia que Déu ens mira a tots per considerar-lo com una **PERSONA i ajudar-lo per que recuperi la seva dignitat i, descobrir finalment que fent camí amb ell, GUANYEM TOTS.**

Aprendre a viure com a minoria en un món laic i plural poder ens costarà una mica, però hi ha una cosa que podem fer — que hem de fer — sense esperar : **actuar per que les nostres comunitats esdevinguin més evangèliques, és a dir més properes dels nostres coetanis, més preocupades per les dificultats que passen i capaces d'ajudar-los.**
Ser missioner, només és això.